

TROCHA EKOLOGIE NIKOHO NEZABIJE

PÁjtek, 18. října 2019

U

pokladny v supermarketu si stará dřívka vyndavá z kabelky igelitovou tašku, aby si do něj uložila nákup. Mladá pokladná jde výrobcům, kteří si u nich rád ji nekoupila "ekologickou" látkovou nákupní tašku: "Podívávejte se paná, nenáleží divu, že je naše budoucnost také patrná, když vaše generace neuznává současnou ekologickou hnutí. My, mladá lidé, teď budeme muset platit za vaše generaci, která pláže tvář prostředí!" Dřívka si ukládá nakoupenou zboží, zatímco se trochu zahanbená, a tak se pokladná současná omlouvá: "Milá slečno, vás rád mohu, že mi láska, za naších mladých let jsme ochranu životního prostředí nemohly."

"Pokladná se těží všechno rozhodující: "Lidé
jako vy zničili všechny původní zdroje. Na nás vás vede náš klády na jejich obnovu. Vaše generace neudělá všechno na ochranu životního prostředí!"

To ovšem přesvědčila a ta stará dřívka se dozvídala: "Milá dívka, za měřítko jsme vraceli láhvě od mlékárny do obchodu, obchod je poslal zpátky do továrny, tam je sterilizovali a znova naplnili - jedna láhev se tak používá mnohem déle a opakovaně. V té době se láhvě opravdu recyklovaly, ale ano, měly plnou pravdu - neznali jsme ekologickou hnutí."

Za

měřítko jsme taky všechni chodili do schodiště
před domem. Nebyly žádné pohyblivé schody ve všechných obchodech, kancelářích a supermarketech. Chodili jsme po schodiště do obchodu za rohem a nejezdili jsme - jako tahle vaše životní generace - autem o dvou ulicích. Ale je pravda, že jsme neznali ekologickou hnutí. Jednorázová papírová plecháčky jsme neznali, protože tenkrát - a zase to nenáleží dřívce - každá matka prala a využívala látkové. Prádlo jsme sušili na žárovém ohni za domem a nepoužívali jsme elektrickou sušičku, která spotřebovala 3000 wattů za hodinu. Systematicky jsme recyklovali oblečení - z bratra nebo sestry dala dřívka mladému sourozenci, dokud druhým pohromadě. Jo, slečno, měly jsme neznali jsme ekologickou hnutí. A ještě něco věděli jsme: Měly jsme doma jednu televizi a jedno rádio, ne jako televize, když je televizor a rádio v každém místnosti. V kuchyni každý dřívce málo prováděl potraviny ručně - neměly jsme všechny možné nářadí speciálně - elektrické působení stroje na působení právou bez námahy, které spotřebovaly elektřinu. A která pak dřívka do mytí, kde se "samo" myje a pak suší... Když bylo potřeba zabalit kávovým mělkým dřívem, poslat je poštou, používali jsme jako výplň staré noviny nebo vatu a balili jsme je do krabic, které už dřívěji sloužily - nepoužívali jsme žádné bublinky z polystyrenu nebo plastu.

Plno věcí - a často i sám dřívka takovými trávníky jsme kosili ručně a neměly jsme žádné elektrické nebo benzínové sekáčky. Pracovali jsme hodně fyzicky, takže nebylo proto potřeba chodit do posiloven a tam běhat na přesek, která běžně na elektrickém inu.

Jak žít - samozřejmě, měly jsme pravdu, my jsme tenkrát

neváděli nic o ekologickém hnutí.

A ještě - když jsme u toho - když jsme měli zájmeno, napili jsme se z kohoutku - nepoužívali jsme plastové kelímky ani láhvě, které se zahazují po jednom použití. Měli jsme plnicí pera a plnili jsme je z kalamají™em město nákupu vždy nového jednorázového pera. Přímo holení - si našli mužové vždy méně jen záležitky, naměsto vyhazování holítky po každému holení. Je plno Číňanů, kteří jsme v pohodě dělali sami... Ale mělyte pravdu, neznali jsme žádné ekologické hnutí...

V těch dobách naše městské lidé cestovali autobusem a vlakem, dělali do akcí jídly nebo jely na kole; každá rodina neměla auto a každá matka neměla službu jako taxi 24 hodin. V těch dobách dělali stejně aktovky na několik let, pastelky, gumy, očezítky a další - příjemství se používalo tak dlouho, jak to bylo možné, ne nové tužky a gumy s novým sloganem každý rok. Ale pravdu měly, my neznali žádné ekologické hnutí..."

Tim Haynes